

doma od Sv. Miklavža nad Laškimi. Da bi se za vedno odkrižal svoje stare žene in se poročil z za polovico mlajšo dekle, je zapeljal služkinjo k umoru. Marija Klepejeva je izpovedala orožnikom, da ji je prinesel Štukovnik iz Celja rumen prašek in ji naročil, naj daje njegovi ženi vsak dan majhno količino praška med hrano. Marija se je ravnala po tem navodilu. Nekoč dni pred smrtjo pa je nasula gospodinji celo kavino žlico strupenega prahu. Radi večje gotovosti smrti je mešala stari ženi med hrano še tudi žveplo in neke vrste »patiko«. Ivan Štukovnik je po aretaciji priznal, da je prinesel dekli nekakšen prašek in ji naročil, naj ga daje ženi med hrano vsak dan na noževni konici. Nikakor pa ni priznal, da je Klepejevo nagovarjal k umoru. Prav tako je zanikal tudi vse obteževalne okoliščine. Po zaslišanju je oddalo žalsko orožništvo oba zločinca okrožnemu sodišču v Celju v svrhu nadaljnega zasliševanja in sodbe.

Izpred sodišča

SMRTNA OBSODBA

Veliki senat celjskega okrožnega sodišča je obravnaval med občin zanimanjem dne 13. aprila primer roparskega umora, ki je lansko jesen nekaj časa razburjal celjsko okolico.

Na zatožni klopi je sedel 52 letni slikarski pomočnik Jurij Zabukovšek iz Dravne pri Celju, ker je lani 31. oktobra zastupil in zadržal ob Voglajni pri Celju 42 letno Ivanko Zakrajšek iz Milanovega vrha pri Čabru.

Po umoru se je polastil 10.000 din Ivanke gotovine, hranilne knjižice, vse njene obleke, perila in obutve. Zabukovšek se je klatil po tujini od leta 1909 do 1935, ko je dobil zaposlitev pri zlatarju Mihaelu Korenu v Trbovljah. Svojemu trboveljskemu gospodarju je kradel in se za bivanja v Trbovljah seznanil z ločeno posestnico Apolonijo Sovinc v Žepini blizu Škofje vasi pri Celju.

»O, Stefan, če samo...«

»Kaj?« jo je prekinil fant.

Nina je globoko vzdihnila. Rada bi povedala, kaj je prevračala v glavi, a ni našla pravih besed. Zanimljivo je torej molčala o svojem načrtu. Namesto tega je še enkrat poskusila, da bi Stefana pregovorila.

»Prosim, Stefan — ostani! Ne pusti me same! Obupala bom brez tebe.«

»Ne, Nina, ne morem ostati! Zaman je vsaka prošnja! Zaradi tebe in sebe moram začeti drugo življenje.«

9.

Nini se je za izvedbo njenega načrta nudila ugodna prilika prej kakor je pričakovala.

Po deževnih dneh je spet nastopilo toplo vreme. Sončni žarki so odeli v zlato barvo pikertonske sive hiše. Narava je še enkrat zaživela pred zimskim spanjem.

Bilo je v petek opoldne. Pri Mateskasovih so vsa okna odprla na stečaj, da bi se stanovanje napilo svetlobe in toplote. Muhe, ki jih je bil prej mraz pregnal, so zapustile svoja skrivališča in so zumljaje letale po sobah ter sedale na predmete, ki so jih obsijali sončni žarki. Tu in tam se je pokazal kak sumič in pijano poletaval. Vse stvari so še enkrat zaživele.

Tudi Kazimir ni bil izjema med drugimi stvarmi. Toplota je tudi njega poživila. K obedu je prišel v

Spominki na sv. birmo!

Sv. birma je zakrament, zato je prav, ako daste mladini kot spominek na sv. birmo predvsem molitvenik in rožni venec!

Na zalogi imamo sledeče molitvenike:

»Angeček«

»Sveta pomlad«

»Življenje mojega življenja«

»Pri Jezusu«

»Ključek nebeški«

Posebno pa Vam priporočamo najlepši slovenski molitvenik z mnogimi barvanimi slikami »Bogu hvala«. Ta molitvenik bo za vse življenje najboljši spremljevalec Vaših otrok! Preden kupite kak drug molitvenik, si oglejte tega!

Rožne vence imamo na zalogi vseh vrst in vseh barv: steklene, koščene, lesene, biserne, v škatlicah, v usnjati torbici.

Venci za birmanke, voščeni in svileni!

Botrice, botri! Na dan sv. birmenimate časa kupovati, zato kupite te spominke že prej v prodajalnah

TISKARNE SV. CIRILA,
MARIBOR — PTUJ

Sovinčevi je lagal o svojih prihrankih ter bogastvu in jo pretentil, da bi se z njim poročila ter odpotovala v Francijo. Ženska je bila previdna in je zahtevala od njega dokaze o premoženju.

Zabukovšek si je hotel pridobiti denar z ženitvenimi ponudbami. V »Jutru« objavljena in od Zabukovškega sestavljena ženitna ponudba je speljala v sleparjeve mreže tudi Zakrajšekovo. Pripeljala se je zgoraj omenjenega dne v Celje na sestanek z Zabukovšekom. Ob tej priliki je došlo do ro-

parskega umora. Koj po zločinu se je zašel morilec v Žepino k Apoloniji Sovinc, kateri je lagal, da prihaja iz Francije, od koder ji je prinesel nekaj osebnih stvari njegove pokojne žene in tudi precej svojega denarja. Iz žepa je potegnil šop bankovcev in je takoj naročil pet litrov vina. Čez nekaj dni sta Jurij in Apolonija odpotovala na Brezje na Jurjeve stroške.

Truplo roparsko umorjene Zakrajšekove je bilo najdeno lani na praznik Vseh svetnikov. Najdba je bila prvotno spremljana od raznih zagonek in niti osebnosti niso mogli ugotoviti.

Smer za pravim storilcem je pokazal orožnikom Ivan Černič. Ta je vedel za sumljivo razmerje med Zabukovšekom in Sovinčevom. Zvedel je tudi, da je prinesel Jurij izvoljenki na dan umora nekaj ženske obleke in precej denarja.

Morilca so presenetili orožniki pri Sovinčevi. Ko so mu pokazali sliko umorjenke, ga je to povsem zmedlo in je po kratkem oklevanju priznal grozen zločin.

Po zaslišanju prič in zdravniških izvedencev je bil Jurij Zabukovšek 13. aprila v Celju obsojen na smrt na vešalih. Obsodbe ni sprejel. Njegov branilec je vložil priziv.

*

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Ni se še dobro plegla govorica o poneverbi na občin, ki jo je zakrivil mlad uradnik H., že se časopisje polni z vestjo, da je višji sodni official Fridrik Stefan poneveril pri tukajšnjem okrajnem sodišču nad 400.000 din, a nekateri dopisniki celo smelo trdijo: za en milijon dinarjev. Kakor je obdolženec, ki se nahaja v preiskovalnem zaporu, sam priznal, je poneverjal nad deset let. — Minuli četrtek, 13. aprila, se je odpeljalo veliko število sezonskih delavcev v Nemčijo s trebuhom za kruhom. Naslednjega dne pa je šel transport za Francijo. — Zanimivo je opazovati nekatere voznike in kolesarje, ki se sedaj v začetku ne morejo privaditi cestnim pred-

novi sivi obleki in z rdečo ovratnico. Molče je obdoyal in vmes bobnal z nogo ali tolkel po mizi s pečatnim prstanom. Njegov pogled je nervozno blodil po sobi in se vedno na novo vrnil k Nini, ki je sedela na nasprotni strani mize. Imela je na pol zaprte oči in se je sklanjala nad krožnik, kakor da bi se samo za jed zanimala.

Nini so medtem blodile take-le misli po glavi: Kako toplo je! O, da bi bil Stefan tukaj! A niti pisal ni. Kaj neki dela? In zakaj ta neznosni Kazimir venomer tako buli vame? Ali ne vidi, kako mi je to zoprno?

Ninina mati ni mogla trpeti molka in je veselo besedičila o dnevnih dogodkih. Nina je sumila, da je vzrok njene veselosti dejstvo, da je Stefan odsoten. Ali morda kujeta s Kazimirom kake naklepe zoper njo?

Proti koncu obeda je mati, ki je najprej končala z jedjo, odšla v kuhinjo pomivat. Nina in Kazimir sta srebrala črno kavo. Dekle je sedaj dvignilo glavo in hladno pogledalo Kazimira. V njegovih očeh, ki so bile nepremično uprte vanjo, je opazila neko novo potezo. Zdelo se ji je, da se je Kazimir, ki je prej nastopal kot dobri varuh male Nine, spremenil v zver, ki hlepi po plenu.

»Hm!« je mislila, »tudi ta je tak kot drugi. Vsi so enaki. Živali! Ve, kakšno razmerje je med menoj in Stefanom, a mi vendar ne da miru, kakor da bi me smatral za tako pokvarjeno.«

daritvi sta mu stregla njegov sin in nečak, oba duhovnika. Navzoči pa sta bili tudi dve hčerki, obe redovnici iz reda benediktink. »Duh veje, kjer hoče...«

Nenavadna znamka

Grönlandija bo prvič v svoji zgodovini izdala lastne znamke. Doslej so tam uporabljali danske znamke. Grenlandske znamke bodo okrašene s severnim medvedom. Kazale ga bodo na plavajoči ledeni plošči. Grenlandci pa seveda niso bogve kako izdatni uporabniki pošte. Vseh skupaj je kakšnih 10.000 in ti napišejo letno povprečno 3000 pisem. Večji del tega gre na račun Evropejcev, ki jih na otoku živi kakšnih 250. Evropejci, ki hočejo v to deželo, morajo v ostalem dobiti posebno dovoljenje za naselitev.

pisom modernega mesta. Kajti tudi v Soboti imamo prometni otok za strašnika, kakor imamo Ljubljana in druga mesta. — Tudi kanalizacija lepo napreduje, da ne bomo imeli več v obcestnih jarkih stoječe smrdede vode. — S tukajšnjega okrajnega načelnstva je odšla uradnica gđica Hedvika Vereš v Prekmursko kreditno banko. Na njeno mesto je bila sprejeta abiturientka gđica Marija Pintarič iz Bogojine. — Za uradniška pripravnila na tukajšnji pošti sta postavljena gg. Gerbec Jožef in Slavinec Alojzij. — V tukajšnji bolnišnici se že dalj časa zdravi g. dr. Hajdinjak Jožef.

Turnišče. Praznike smo praznovali prav slovesno. Oba dneva nam je v cerkvi lepo pel cerkveni zbor, pomnožen z domačimi dijaki, katere sta za uslugo na velikonočni ponedeljek pogostila gg. kaplan in organist. — Na drugi dan praznika so se regruti naše fars, v znak, da bodo v kratkem zapustili domači kraj in šli služiti svoj kaderski rok, ovenčali z narodnimi trakovi — »pantleke«, kakor je to pri nas običajno. Fantje so pred dnevi odšli, da se oddolžijo kralju in domovini. — Čeprav za praznike pri nas ni bilo običajne veselice, je bil vendar velikonočni ponedeljek omadeževan s krvjo, kajti neki znani vročekrvnež je svojemu tovarišu razrezal roko, da bi kmalu izkravaval. Kdaj bo takemu postopanju konec? — Po daljši bolezni je umrla Terezija Horvat. Naj ji bo lahka zemlja!

Nedelica. Na veliki četrtek je v 84. letu starosti po daljši bolezni zatisnil oči k večnemu počitku Solar Peter. Pokojnik je bil večletni župan občine in si je z blagim ravnanjem znal pridobiti naklonjenost vseh svojih občanov. Kako so ga imeli radi, se je pokazalo na njegovi zadnji zemeljski poti, kamor ga je spremilo mnogo ljudi. Bog mu daj nebeški raj, a preostalim naše sožalje!

Gomilice. Majhna je naša vasica, a vendar je že vzgojila lepo število mladeničev, ki jih je Bog poklical v svoj vinograd, v katerem še vedno primanjkuje delavcev. Tudi letos bomo imeli novomašnika, in sicer g. Gjurjan Jožefa, ki bo prikazal Gospodu prvo nekrvavo daritev 23. julija v cerkvi Matere milosti v Turnišču.

Hotiza. Tudi mi smo postali tako srečni, da bomo dobili prvega novomašnika. Dne 16. julija

Pri lenivosti črev in slabem želodcu z nerazpoloženjem za jed zaradi zapeke, naj se rabi že davno znana in učinkovita naravna »Franz-Josefova« grenka voda. Zelo pogosto se potrjuje, da je »Franz-Josefova« grenka voda prav posebno koristno domače sredstvo, kadar gre za to, da se zjutraj očisti prebavni kanal s salinskimi sredstvom za odprje.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

bo zapel novo sv. mašo g. Balažič Matija. Ker je to naš prvi novomašnik, zato bo ta dan za nas velik praznik.

Vučja Gomila. Pred nedavnim je zgorelo poslopje posestnika Oveček Janeza. Z gospodarskim poslopjem je zgorelo tudi vse orodje, tako da gospodar trpi nad 20.000 din škoda, ki je deloma krita z zavarovalnico. Vzrok požara je neman. — Dne 5. aprila je nekdo, verjetno iz maščevanja, zažgal gozd veleposestnice Dobray Vilme

iz Murške Sobote. Škoda je precejšnja, ker je zgorelo nad pet orlov gozda. Sreča v nesreči je bil močan veter, ki je držal ogenj pri tleh, da ni gorelo tudi črvice. Ljudje se za širjenje požara niso zanimali in so vse mirno opazovali. Z zadelo se počajo oblasti.

Dolnja Lenčava. Pred kratkim je padla z voza Zeldoš Marija, posestnica v Lakošu, ter si je zlomila roko. Zdravi se v soboški bolnišnici. — Za uradniškega pripravnika na tukajšnji pošti je postavljen Pelc Anton. — Pri nas imamo prav lepe dneve, zato začne vse naglo zeleneti in cveteti. Teda radi hudega vetra, ki je prejšnji teden razsajal, je zemlja čisto suha in bi bil že skrajni čas, da bi dobili blagodejen dež.

V Murški Soboti, na Glavnem trgu št. 5, je odprla podružnico svoje knjigarne Mohorjeva tiskarna in knjigarna, d. z. z., V Celju. V zalogi ima vse šolske in pisarniške potrebščine ter knjige vseh založb. Novo trgovino našim čitateljem v Slovenski krajini toplo priporočamo!

Žrtve neprevidnega streljanja

V svarilo in pouk za bodoče hočemo navesti nekatere žrtve neprevidnega velikonočnega streljanja.

Strel iz možnarja je razmesaril pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji levo roko 20 letnemu Cirilu Zveglu iz Bresnice. — V Sodincih pri Veliki Nedelji je nabijal pištolo 20 letni mlinarski pomočnik Ivan Lah. Orožje se je nenadoma sprožilo in naboj je zadel Laha v desno nogo.

V Zg. Gradšču pri Smartnem v okolici Slovenjgradca je streljanje s staro enocevko zahtevalo smrt posestnika Franca Gorjupa, očeta osmih otrok. Naboj je puško raznesel in eksplozija je pognala cev nazaj v desno oko in možgane neprevidnega strelca.

V Nimmem pri Rogaški Slatini je bil 23 letni posestnikov sin Ivan Mikše toliko nepreviden, da je sušil za velikonočno streljanje pripravljeni smodnik doma pri peči. Zaradi vročine se je smodnik vnel in je hudo opeknel fanta po obrazu ter rokah.

Eksplozija smodnika pa ni povzročila samo poškodbe neprevidneža mladega Mik-

šeta, ampak se je vnela hiša in pogorela do tal. Pri reševanju je dobil hude opekline po obrazu in rokah mlajši Mikšetov sin, 11 letni Franček, katerega so prepeljali v celjsko bolnišnico.

V Skarnicah pri Planini je eksplozija s smodnikom nabite lesene klade močno poškodovala na glavi ter po rokah 21 letnega Franca Kladnik, sina preužitkarice.

16 letni dijak in sin uradnika Anton Vrabčič z Ostrožnega pri Celju je opazoval, ko so fantje streljali s karbidom. Pri tem pa se je preveč približal posodi s karbidom. Karbid se je vnel, bušil Vrabčiču v obraz in ga hudo poškodoval.

Pri streljanju z možnarjem je ponesrečil 14 letni posestnikov sin Matija Orešnik od Sv. Jederti pri Žalcu. Naboj je prehitro eksplodiral, zadel fanta v levico in mu jo resno poškodoval.

Največ žrtev je zahtevala mladostna neprevidnost pri streljanju za Veliko noč po okolici Ptuja. Statistika ptujske bolnišnice izkazuje te-le ranjence: 12 letnemu Jo-

Železni mož

Lord čuvar britskega državnega pečata, sir John Anderson, mož petdesetih let, se lahko ponaša s tem, da je izmed mož angleškega javnega življenja gledal smrti najčiste v oči. Dvakrat so vlak, s katerim se je vozil, pognali v zrak, pa ni bil sedanjí lord čuvar državnega pečata niti malo ranjen. Neki fanatični Indijec ga je hotel nekoč ustreliti. Na smrt obsojenega atentatorja je Anderson pomilestil, po dveh letih ga je spustil v svobodo in mu je končno omogočil študije na londonskem vseučilišču. Ko je leta 1932 postal guverner Bengalije, je bil vsak dan v smrtni nevarnosti. Pravi, da se mora za svoje življenje zahvaliti svojemu dobremu humorju in globoki veri v človeštvo.

Zardela je, a se kmalu zbrala in na videz brezbrizno vprašala:

»Kazimir, ali ne boste šli na delo?«

»Prevroče je. Sicer pa me bo toliko posla, da ga ne bi mogel natakati sam izvršiti. Nimam zato pomoči, da bi tudi sam moral vedno garati.«

Nekaj časa je strmел v Nino, nato se nagnil nad mizo proti njej in rekel:

»Nina!«

»Kaj pa?« je ona ostro vprašala.

»Zakaj si zadnji čas hodila samo s Kmicičem, z menoj pa nikamor nočeš iti?«

Nina je že odprla usta, da bi mu ostro odgovorila, toda nenadoma ji je šinila v glavo čudna misel. Požrla je pravi odgovor in s hlinjeno žalostjo odvrnila:

»Zato ne grem nikamor z vami, ker me več ne vabite, vsiljevati se pa ne maram.«

Kazimir bi najraje zavpil od veselja.

»Nina! Ali si hotela s tem povedati, da bi šla z menoj, če bi te povabil?«

Nina se je smehljala.

»Da.«

»Nina, ali resno govoriš? Ali bi hotela iti sedaj z menoj na sprehod?«

Nina ga je ljubeznivo pogledala in mu odvrnila:

»Tako, če hočete!«

»Gromska strela!« je Kazimir treščil po mizi. »Ne vem, ali sem buden ali sanjam!«

Soba se je stresla od Kazimirovega smeha.

»Pojdiva torej!« je zakričal. »Jaz sem pripravljén.«

Skočil je k Nini in jo hotel zgrabiti za roko, da bi jo kar peljal.

»Počakajte malo! Počesati in obleči se moram. Kmalu bom gotova.«

Nina je odhitela v nadstropje. Srce ji je močno razbijalo. Naglo je smuknila v Kazimirovo sobo, odprla kovčeg in vzela iz njega samokres. Skrila ga je v bluzo. Nato je tiho odšla v svojo sobo. Počesala se je in preoblekla. V petih minutah je bila z napravljanim gotova. Tekla je iz sobe, kakor da bi ji gorelo za petami.

Kazimir jo je smehljaje sprejel. Zdelo se mu je, da tako še ni bil srečen.

Poslovila sta se od matere in šla v sončno naravo. Kazimir si je poživževal od zadovoljstva, Nini pa se je zdelo, da se ves svet suče z njo in je morala zbrati vse moči, da ni izdala svojega razburjenja.

»Kam bova šla?« je vprašala z negotovim glasom.

»O, bodiva spet mlada in pojdiva na travnike cvetlice nabirat,« je odvrnil Kazimir.

»Pojdiva!«

Šla sta po istih ulicah, po katerih je Nina tolikokrat hodila s Štefarom. Molče sta stopala drug ob drugem. Zrak je bil bolj topel kakor sta prej mislila. Vse je bilo podremano. Ljudi ni bilo videti in Nina je z veseljem ugotovila, da ju ni nihče opazoval. To je bilo prvič, da na ulicah ni srečala nobenega znanca.

(Dalje sledi)